

Teresa Różycka

Kaszyce Wielkie, pow. Trzebnica, woj. wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 1, 106-107

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

G R A B O W O, pow. Bytów	patrz brąz
G R O S Z O W I C E, pow. Opole	patrz brąz
G R U C Z N O, pow. Świecie	patrz wczesne średniowiecze
G R Z M I Ą C A, pow. Słubie	patrz brąz
J A N K O W I C E - K W A C Z A - Ł A, pow. Chrzanów	patrz brąz
K A Ł D U S I E, pow. Chełmno	patrz wczesne średniowiecze
K A S Z Y C E W I E L K I E pow. Trzebnica, woj. wrocławskie	Zakład Archeologii Śląska IHKM PAN

Badania prowadziła dr Teresa Różycka przy współpracy mgr Wuszkana, finansował WKZ we Wrocławiu.

Badane było stanowisko osady kultury łużyckiej z okresu wpływów rzymskich. Odsłonięto ogółem 1 1/2 ara odkrywając 10 jam odpadkowych kształtu owalnego o przekroju nieckowatym. Zawartość jam stanowiła ceramika, kości zwierzęce, nożyk żelazny i szpila brązowa. Wstępnie jamy te można datować na okres halsztacki i okres wpływów rzymskich.

Odkryto też palenisko ułożone z kamieni polnych.

W roku przyszłym planuje się dalsze prowadzenie badań wykopaliskowych na tym stanowisku celem wyjaśnienia zasięgu osady, jej zabudowy przestrzennej, charakteru gospodarki jej mieszkańców oraz uściślenie chronologii.

K U N I C E, pow. Legnica

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Róża Miklaszewska-Balcer przy współpracy mgr Bożeny Rostkowskiej i Marka Halickiego w okresie od 14.VIII do 25.VIII, finansował WKZ we Wrocławiu.

Przebadano powierzchnię około 1 ara, prowadząc sondáže na polu L. Bystryka przy drodze Kunice - Pątnów. Teren ten bowiem leży w okolicach żwirowni, w której według danych archiwalnych znajdowano fragmenty ceramiki.

Zbadano 12 grobów, zawierających po kilkanaście niekiedy nawet dwadzieścia naczyń. Groby leżą na głębokości 50-60 cm, zaś odległości między nimi wynoszą 1-3 m. W poszczególnych grobach znajdowano zawsze tylko jedną popielnicę, resztę naczyń stanowiły przystawki, bardzo starannie wykonane grafitowane i malowane. Te ostatnie to najczęściej czerpaczki i miski, cienkościenne z gliny wypalanej na kolor jasnożółty i brązowy z malowanym ornamentem w postaci kół, pasów, trójkątów i trykwetrów, w odcieniach rudo-czerwonych i czarnych. Wyroby metalowe należą do rzadkości - odkryto tylko w grobie nr 9 fragmenty żelaznej szpili i kółeczka brązowe.

Gmentarzysko w Kunicach należy jednak przypuszczalnie do dużych i stosunkowo bogatych obiektów kultury Łużyckiej. Ceramika malowana